

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka XXXVII.

Vydána dne 31. března 1920.

Obsah: (Čís. 168.—177.) 168. Nařízení o použití cukrovky ze sklizně 1920. — 169. Nařízení, jímž se mění vládní nařízení ze dne 27. června 1919, č. 354 Sb. z. a n., o úpravě obchodu obilím a mlýnskými výrobky. — 170. Nařízení o zařazení revísních úředníků ministerstva financí do skupin státních úředníků dle § 52 služební pragmatiky. — 171. Nařízení o zrušení maximálních cen dehtu a dehtových výrobků a zavedení cen směrných. — 172. Nařízení, kterým mění se vzorec přísahy pro odhadce, připojený jako vzorec A k ministerskému nařízení ze dne 22. září 1892, č. 166 ř. z., a vzorec přísahy pro odhadce připojený jako příloha VIII. k ministerskému nařízení ze dne 15. října 1902, č. 178 ř. z. — 173. Nařízení, jímž zřizují se zvláštní živnostenské inspektoráty pro práce stavební v Praze a v Brně. — 174. Vyhláška o dočasné úpravě pracovní doby v živnosti knihtiskařské. — 175. Nařízení, kterým se prodlužuje účinnost nařízení ministra sociální péče a ministra spravedlnosti ze dne 17. prosince 1918, č. 83 Sb. z. a n., a ze dne 9. února 1919, č. 62 Sb. z. a n., jakož i nařízení ministra s plnou mocí pro Slovensko ze dne 30. dubna 1919, č. 77 (3576 pres.), a ze dne 17. května 1919, č. 85 (3576-I-pres.), o ochraně nájemců. — 176. Nařízení, kterým mění se nařízení ze dne 9. prosince 1919, č. 651 Sb. z. a n., o opatřeních pro právní čekatele, kterým bylo válkou znemožněno konati civilní službu. — 177. Nařízení, kterým se mění II. a V. díl nařízení ministerstva financí a obchodu ze dne 11. prosince 1907, č. 269 ř. z., o celních úkonech pro vyšívací ušlechťovací řízení, jakož i nařízení z 9. září 1910, č. 166 ř. z., o celním ušlechťovacím řízení pro vzdušné vyšívání.

Čís. 168.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 26. března 1920

o použití cukrovky ze sklizně 1920.

Na základě zákona ze dne 24. července 1917, č. 307 ř. z., a uher. zák. článku LXIII. z roku 1912 a L. z roku 1914, nařizuje se jak následuje:

§ 1.

Zkrmování cukrovky.

Cukrovka nesmí býti zkrmována. „Československá komise cukerní“ může v jednotlivých případech připustiti výjimky z tohoto zákazu.

§ 2.

Sušení řepy.

1. Sušení cukrovky připouští se jen na základě svolení „Československé komise cukerní“, která určí, v jaké výměře cukrovka ať už ve vlastních (družstevních) nebo cizích sušárnách pro potřebu vlastní, nebo pro hospodářství členů společenstva smí býti sušena.

2. Žádosti o povolení k sušení řepy pro potřebu vlastní nebo hospodářství členů společenstva nutno podati u „Československé jednoty řepářů“, která s přiloženým dobrozdáním postoupí je k vyřízení „Československé komisi cukerní“. Sušení řepy krinné pro potřebu vlastní, nebo hospodářství členů společenstva nebudí však opatřením tímto omezeno.

3. Prodej sušené řepy jest bez povolení „Československé komise cukerní“ zapovězen.

4. Žádosti za povolení k sušení řepy z hospodářství vlastního, případně z hospodářství členů společenstva v sušárnách vlastních, případně společenstevních, ke spracování v kávové nábídky v pražírně vlastní, případně družstevní, buďtež podávány ku „Československé komisi cukerní“. Tato o nich rozhodne, stanoví případné podmínky pro udělení povolení.

§ 3.

Prodej a roztřídění cukrovky cukrovarům.

1. Ministerstvo zemědělství pověřuje výhradním sprostředkováním prodeje veškeré cukrovky cukrovarům „Československou jednotu řepářů“, která použije k provedení tohoto prodeje v německých oblastech stávajících pro ně německých svazů společenstevních a to: Pro Čechy „Zentralverband der deutschen landwirtschaftl. Genossenschaften Böhmens“, pro Moravu „Zentralverband der deutschen landwirtschaftl. Genossenschaften Mährens“.

2. Cukrovary smějí kupovati cukrovku výhradně jen na základě podmínek, které s „Československou jednotou řepářů“ byly ujednány. Kolektivní podmínky musí býti od cukrovarů a řepářů přesně dodrženy. Cukrovar nesmí ani v ceně neb dovozném, ani v ostatních dávkách žádných výhod nikomu poskytnouti, než jak byly v kolektivních smlouvách sčítány.

3. Smlouvy o dodávání cukrovky uzavřené před 1. zářím 1915 zůstávají v platnosti co do ujednání dodávky, pozbývají však po dobu plat-

nosti tohoto nařízení účinnosti co do podmínek dodací, které se nahrazují podmínkami kolektivně sjednanými. (Odst. 2. tohoto paragrafu.)

4. Ona ustanovení smluv (cukrovarek, svazových, agenčních, speciálních a pod.), kterými buď přímo nebo nepřímo pěstitelé byli nuceni dodávat řepu výhradně jen do určitého cukrovaru anebo, kterými pěstitelé byli nuceni přijímat splnění svých požadavků od určitého cukrovaru, se ruší.

Pěstiteli cukrovky ponechává se volnost odváděti cukrovku do cukrovaru nebo na přijímací váhu jím zvolenou, pokud to není v rozporu s níže stanovenou zásadou docílení úspor sil potažních.

Roztřídním obcí, případně řepy, pověřena bude „Smíšená roztřídovací komise“. Tato komise jest povinna bez ohledu na stávající državu řepní předsevzíti v jednotlivých případech takové rozdělení cukrovky mezi jednotlivé cukrovary nebo skupiny cukrovarů, jímž bude docíleno buď úspor sil potažních, nebo dopravních prostředků železničních. Komise však má šetřiti té zásady, že dosavadní poměry řepní nesmějí býti ve prospěch cukrovaru jednoho na úkor cukrovaru druhého porušeny. Akciová řepa nespádá do oboru působnosti roztřídovací komise.

Komise má právo ona ustanovení smluv cukrovarek, která se týkají dodávky cukrovky a jsou v odporu k ustanovením tohoto nařízení anebo znemožňují činnost komise, prohlásiti po dobu platnosti tohoto nařízení za bezúčinná. Tím však nebude dotčena platnost ostatních ustanovení těchto smluv.

5. „Smíšená roztřídovací komise“ skládá se ze 3 odborů: a) českého se sídlem v Praze, b) moravsko-slezského se sídlem v Brně, c) slovenského se sídlem v Bratislavě. Odbor český skládá se ze 12 zástupců průmyslu cukerního a 12 zástupců pěstitelů cukrovky z Čech. Odbor moravsko-slezský sestává ze 7 zástupců průmyslu cukerního a 7 zástupců pěstitelů cukrovky z Moravy a Slezska. Odbor slovenský sestává ze 3 zástupců průmyslu cukerního a 3 zástupců pěstitelů cukrovky ze Slovenska. Členy odborů jmenuje ministerstvo zemědělství po návrhu „Československé jednoty řepářů“ a „Ústředního spolku československého průmyslu cukrovarnického“. Předsedou komise jest prezident „Československé komise cukerní“, který jmenuje svoje náměstky.

6. „Smíšená roztřídovací komise“ rozhoduje s konečnou platností. Pravoplatná usnesení „Smíšené roztřídovací komise“ jsou vykonatelná. Výkon tento předsevzme příslušný úřad politický první instance (na Slovensku a v území Podkarpatské Rusi administrativní vrchnost první instance) dle platných ustanovení.

7. Ministerstvo zemědělství vydá po návrhu „Československé komise cukerní“ jednacím řád „Smíšené roztřídovací komise“, v němž bude její působnost přesně vymezena.

§ 4.

Řepný chrást a skrojky.

Zcizování řepného chrástu se skrojky připoštl se jen bezprostředně na spotřebitele anebo případně veřejné službě pro hospodaření krmivů.

§ 5.

Cena cukrovky v roce 1920/21.

1. Jednotná základní cena cukrovky pro rok 1920/21 stanoví se na Kč 26— za 100 kg čisté váhy. Mimo to jsou cukrovary povinny platiti za každých 100 kg netto přijaté řepy Kč 4— do zvláštního „Československou komisí cukerní“ a ministerstvem zemědělství spravovaného fondu, kterého bude použito ku nákupu strojených hnojiv pro pěstování cukrovky v roce 1921/22. Hnojiva tato budou rozdělena pěstitelům cukrovky na podkladě množství v r. 1920 vypěstěné a do cukrovaru odevzdané řepy, dle klíče a návrhu, jež vypracuje poradní sbor při „Československé komisí cukerní“, složený ze zástupců pěstitelů řepy, jež jmenuje ministerstvo zemědělství.

2. Obvyklé odstupňování ceny řepné z nádraží neb filiální váhy proti ceně řepy v cukrovaru zůstane také v platnosti pro dodanou řepu v kampani 1920/21.

§ 6.

Vedlejší dávky.

Úprava vedlejších dávek vyhrazena jest smlouvě kolektivní, při čemž musí býti dodrženy předpisy dále uvedené.

§ 7.

Řízky.

1. Množství vlhkých lisovaných řízků, jež mají cukrovary zadarmo dodati řepářům, nesmí obnášeti méně než 50%, množství sušených řízků pak méně než 3% čisté váhy dodané řepy.

2. Pokud ve smlouvách o dodávce řepy mezi cukrovary a řepáři pro rok 1920/21 bylo smlouveno, že řepářům kromě smluvně zajištěného množství zdarma dávaných řízků lisovaných, vlhkých nebo sušených, má se dáti také ještě určité množství řízků za plat, nezávislé na velikosti dodávky řepy, může toto množství býti zkráceno v témž procentuálním poměru, v jakém čistá řepa dodaná v roce 1920/21 jest za čistou řepu dodanou v roce 1914.

§ 8.

Cena za vlhké řízky.

1. Přijímací cena za čerstvé lisované řízky, mají-li býti placeny, stanoví se na Kč 5—, za dvakrát lisované na Kč 7—, za kyselé lisované řízky na Kč 10—, za kyselé dvakrát lisované řízky na Kč 14—, za sušené na Kč 96—.

2. Tato cena platí nejen pro prodej řízků z volné ruky cukrovarů, nýbrž i pro náhradu za řízky, které řepář cukrovaru přenechal anebo, které cukrovar pro obtíže kampaně nemohl dodat.

3. Prodává-li cukrovar čerstvé řízky, jest povinen nabídnouti je nejprve svým dodavatelům řepy.

4. Řepářům se zakazuje řízky dále prodávati.

§ 9.

Dovozné.

1. Dovozné z pole do cukrovaru bude se platiti 30 haléřů za každý 1 km a 1 q čisté váhy dodané řepy. Dovozné z pole na nádražní neb vodní filiálku bude se platiti 25 haléřů za každý 1 km a 1 q čisté váhy dodané řepy. Dovozné z polní filiálky do cukrovaru neb na nádražní neb vodní filiálku bude se platiti 40 haléřů za každý 1 km a 1 q čisté váhy dodané řepy. Základ výpočtu kilometrů platí střed obce a přijímací váha. Místní obce, kde váha stojí, nemají nároků na dovozné. Načatý kilometr počítá se za celý, přesahuje-li dotyčná vzdálenost 500 m.

2. „Smíšená rozřídovací komise“ po uvážení místních poměrů stanoví nejdéle před počátkem kampaně povinný dovoz řepy z polních filiálních vah do cukrovaru neb na nádražní a vodní filiálku. V tom případě má právo cukrovar zadržeti si z výplaty za řepu 20% řepní ceny a vyplatiti těchto 20% zároveň s připadajícím dovozným, až pěstitel cukrovku do cukrovaru neb na nádražní a vodní filiálku doveze. Kdyby pěstitel cukrovku z polní filiálky do cukrovaru neb na nádražní a vodní filiálku do 8 dnů před ukončením kampaně neodvezl, nemá nároků na vyplacení zadržených 20% řepní ceny, a cukrovar může tohoto obnosu použiti ku vlastním účelům.

§ 10.

Dávka spotřebního cukru.

Dodavatelé řepy obdrží zdarma 3 kg spotřebního cukru za každých 100 q čisté váhy dodané řepy, při čemž se zlomky poměrně vypočítají. Tento cukr nezapočítá se do množství cukru, na něž má právo dodavatel řepy a v jeho domácnosti zaměstnané osoby dle stávajících předpisů (odběrné lístky na cukr).

§ 11.

Repné semeno.

1. Na každých 100 q čisté váhy odvedené řepy jest povinen cukrovar dodat pěstiteli cukrovky zdarma 9 kg použitého semene netto a to dobré klíčivosti a nemíchaného.

2. Při neúrodě neb jiné živelní pohromě, kterou pěstitel do 15. srpna 1920 cukrovaru oznámil a dokázal, nepřisluší cukrovaru náhrada přebra-
ného semene.

3. Při nutnosti pěstitel ohlášeného druhého osevu cukrovky, nezapočítá cukrovar po prvé spotřebované semeno, nýbrž započítá pouze semeno k druhému osevu odebrané.

4. Dodané semeno bude cukrovar účtovat dodavateli cukrovky Kč 30.— za 1 kg.

§ 12.

Použití cukrovky.

Cukrovary směji cukrovku ze sklizně 1920/21 upotřebiti jen výhradně pro výrobu cukru. V případech ohleduplných může „Československá komise cukerní“ povolit výjimky.

§ 13.

1. Ministerstvo pro zásobování lidu může pokázati „Československou komisi cukerní“, aby vyhradila prostřednictvím cukrovarů určité množství cukrovky přejímatelům jím označeným, za cenu, která podléhá schválení ministerstva pro zásobování lidu.

2. Příděly cukrovky, určenými k účelu výroby kávových náhražek, a prováděním těchto dodávek řepy pověřuje se ministerstvem pro zásobování lidu „Výbor pro přidělování cukrovky průmyslu kávových náhražek v Praze“, utvořený ze zástupců zemědělství, sušáren, průmyslu cukrovarnického a kávových náhražek.

Plán rozdělovací podléhá schválení „Československé komisi cukerní“.

§ 14.

1. Průmyslové a zemědělské lihovary směji v provozovacím období 1920/21 použiti k výrobě lihu pouze cukrovky z vlastního osevu podnikatele lihovarnického a to pouze v nejvyšším množství, jež stanoví na návrh „Československé komise cukerní“ pro každý lihovar ministerstvo financí.

2. Ku zpracování cizí cukrovky jest třeba zvláštního povolení ministerstva financí v dohodě s ministerstvem pro zásobování lidu a zemědělství po návrhu „Československé komise cukerní“.

§ 15.

Rozhodčí soud.

1. K rozhodnutí o sporech, má-li býti použito mezi dodavateli cukrovky a cukrovary ustanovení §§ 5—11, jakož i o použití těchto ustanovení, jest příslušným rozhodčí soud pro záležitosti řepářské. Zřídí se po jednom rozhodčím soudu u obchodního soudu v Praze, u zemského soudu v Brně a u sedrie v Bratislavě.

2. Rozhodčí soud sestává ze soudce, povolaného ministerstvem spravedlnosti v dohodě s ministerstvem pro zásobování lidu a zemědělství, a jeho náměstka, dále ze 4 členů a jejich 4 náhradníků.

3. Po 4 členech a 4 náhradnících pro každý rozhodčí soud jmenuje k návrhu „Českosloven-

ské jednoty řepářů“ z kruhů pěstitelů cukrovky ministerstvo zemědělství, a ministerstvo pro zásobování lidu z kruhů průmyslu cukrovarnického k návrhu „Československé komise cukerní“.

4. Členové a náhradníci vykonávají své funkce jako úřad čestný, náleží jim však za cestu náhrada, jejíž výše stanovena bude ministerstvem pro zásobování lidu po návrhu předsedy soudu.

5. O místní příslušnosti rozhoduje sídlo cukrovaru, jehož se žaloba týče; pro cukrovary v Čechách je příslušným rozhodčí soud v Praze, pro cukrovary na Moravě a ve Slezsku rozhodčí soud v Brně a pro cukrovary na Slovensku a v Podkarpatské Rusi rozhodčí soud v Bratislavě.

6. Rozhodčí soud rozhoduje v senátech, složených z předsedy senátu a 2 členů, z nichž vždy po jednom ustanoví z kruhů pěstitelů cukrovky a průmyslu cukerního předseda rozhodčího soudu a jeho náměstek.

7. Řízení před rozhodčím soudem řídí se ustanoveními platných civilních řádů soudních. Předseda senátu může přibrati za použití předpisů, pro řízení před řádnými soudy platných, svědky a znalce, které může stejně jako strany sporu vyslechnouti pod přísahou.

8. Veškerá rozhodnutí rozhodčího soudu mají konečnou platnost.

9. Výlohy jednotlivých sporů nese strana podlehnoucí. Urovnají-li strany před vynesením rozsudku svůj spor jakýmkoliv způsobem a neučiní-li o hrazení útrat sporu jiné úmluvy, nese každá strana polovici útrat sporu.

§ 16.

Zásobení cukrovarů uhlím.

1. K zabezpečení řádného zásobení cukrovarů uhlím, ukládá se ministerstvu veřejných prací a železnic, aby v měsících květnu až září uhradila pravidelným přidělem i dovozem uhlí 80% úhrnné potřeby uhlí pro cukrovary (surovární, rafinerie), zbytek pak 20% aby ministerstva uhradila rovnoměrně v měsících říjnu a listopadu.

2. Dotyčnou službou pověřuje se „Československá komise cukerní“.

§ 17.

Státní záruka.

1. Stát přejímá záruku za to, že provoz železniční a zásobování uhlím upraveno bude vzhledem k průmyslu cukernímu v příští kampani tak, aby bylo cukrovarům možno včas přijmouti a nerušeně zpracovati veškerou cukrovku, jež jim pěstitelé cukrovky předem byla zaprodána a k do-dávce nabídnuta.

2. Stát přejímá vůči těmto pěstitelům cukrovky a případně i vůči cukrovarům zaplacení onoho množství této cukrovky, jež by pro nedostatky dopravy železniční nebo zásobování uhlím ne-

mohlo býti cukrovary převzato a včas nerušeně zpracováno.

3. Zásady pro uplatnění těchto nároků a pro řízení formální o těchto nárocích stanoví ministerstvo spravedlnosti s ministerstvem financí a zemědělství, na základě návrhů „Československé komise cukerní“.

§ 18.

Ustanovení kontrolní.

Zásilky řepy a to čerstvé, sušené a pražené, skrojků a chrástu mohou býti přijaty k dopravě po železnici nebo po lodi, pokud zásilka není adresována cukrovaru, pouze tehdy, je-li připojeno k dopravním dokladům dopravní osvědčení, vystavené „Výborem pro rozdělování řepy průmyslu kávových náhražek v Praze“. Staniční úřad jest povinen vrátiti upotřebené dopravní osvědčení zmíněnému výboru.

§ 19.

Přestupky a tresty.

Přestupky tohoto nařízení a jakákoliv spolu-účast při maření závazků stanovených v tomto nařízení, — pokud jednání nepodléhá přísnější výměře trestů — budou trestati okresní politické úřady (na Slovensku a v území Podkarpatské Rusi administrativní vrchnost první instance) vězením až do 6 měsíců a pokutou až do Kč 20.000.—. Při tom může býti též nalezeno na propadnutí předmětů, na něž se vztahuje trestní skutek. Všechny tyto tresty mohou býti současně uloženy.

§ 20.

Smlouvy o prodeji cukrovky, uzavřené dle tohoto nařízení, osvobozeny jsou od kolků a poplatků.

§ 21.

Počátek platnosti.

Nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení.

§ 22.

Provádění nařízení.

Prováděním tohoto nařízení pověřuje se ministr zemědělství, zásobování, financí, spravedlnosti, veřejných prací, železnic a vnitra.

Švehla v. r.,

v zastoupení ministerského předsedy a jako ministr vnitra.

Dr. Veselý v. r.

Sonntág v. r.

Habrman v. r.

Staněk v. r.

Prášek v. r.

Dr. Winter v. r.

Dr. Heidler v. r.

Hampl v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Franke v. r.

Houdek v. r.